

[Grethe Fenger Møller]

melder sig ind i en arbejdsløshedskasse, og det vil sige, at efterlønsordningen kan misbruges til at skaffe medlemmer til A-kasserne. I sin tid ønskede vi fra konservativ side en efterlønsordning, der bl.a. var baseret på en deltids efterløn, på muligheden for at gå ind og ud af systemet, og især en ordning, der ikke var begrænset til dem, der var medlem af en A-kasse. Nu strammer man kravene, og så kan man sige, at man måske får nogle besparelser, men samtidig går det ud over nogle grupper.

Det går for det første ud over de grupper, som har været i en situation på arbejdsmarkedet, hvor der ikke har været tradition for, at man var medlem af en A-kasse. De får endnu vanskeligere ved det. Tænk på personalet inden for rengøringssektoren, hvor der heller ikke altid er tradition for medlemskab af en arbejdsløshedskasse.

Nu siger man så, at disse mennesker, som ikke tidligere har set det som en del af deres tilknytning til arbejdsmarkedet, for at få efterløn må betale prisen og melde sig ind i en arbejdsløshedskasse. Jeg synes, det er en forkert måde at lave ordningen på, og nu ved vi i hvert fald klart, hvor vi har regeringen.

Den anden del af lovforslaget indeholder regler om forlængelse af jobtilbudsordningen, og den vil vi godt være med til at drøfte under udvalgsbehandlingen. Jeg synes, det er beklageligt – og det syn har regeringen jo også givet udtryk for, at så få er kommet med på denne ordning inden for den private sektor, og jeg mener, vi må drøfte, hvorvidt arbejdsformidlingen har fungeret godt. Hvad kan vi gøre for at få flere over i den private sektor? Fungerer ordningen godt nok, for det, vi ønskede, var jo, at man ligesom skulle give folk en mulighed for at vedligeholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet? Kan vi gøre det? Er de jobtilbud, vi kan skaffe, gode nok, eller kan vi gøre det på en anden måde? Og kan man virkelig sige, at folk får det ud af det jobtilbud, de har fået, som de kunne få?

Jeg synes også, det er beklageligt, at så mange af dem, der har fået et jobtilbud, ikke kan forblive i beskæftigelsen, og det vil vi godt være med til at diskutere og se positivt på under udvalgsbehandlingen.

Regeringen har foreslået, at jobtilbudsordningen forlænges for 3 år. Jeg vil mene, at man måske bør overveje, om man ikke i ste-

det for skal sige, at vi foreløbig forlænger den for 1 år og så foretager en vurdering, for ellers kommer vi nemt over i en situation, hvor den er permanent, og jeg tror ikke på, at det er den måde, vi skal løse vores arbejdsløshedsproblemer på. På den anden side kan man også sige, at man gennem jobtilbudsordningen har kunnet give i hvert fald nogle mennesker nogle tilbud, som har været meget nyttige og værdifulde for dem. Så jeg tror, at det, vi ligesom har brug for, er en positiv analyse af, hvordan vi kan gøre ordningen bedre, og måske skulle vi gøre den 1-årig, så vi ligesom prøver løbende at vurdere: hvordan får vi dette til at fungere bedst muligt?

Lawaetz (FP):

Hr. Kaj Poulsen udtrykte sin tilfredshed med virkningerne af loven. Dem kan man jo diskutere. Det væsentligste resultat set med mine øjne er, at man reddede en hel masse mennesker, der faldt for 26 ugers reglen.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at det sådan set er trist, at vi skal fortsætte med denne form for lovgivning, for det indicerer jo, at regeringen ikke venter nogen forbedring i beskæftigelsessituationen inden for de nærmeste år.

Man har f. eks. i de fine opstillinger i årene 1981, 1982 og 1983 regnet med samme besparelse i arbejdsløshedsdagpenge, og da må man sige: hvem har lovet, at arbejdsløsheden ikke stiger, og hvem har lovet, at understøttelsen ikke stiger ud over de 39 kr. 15 øre, der regnes med i dag?

I sandhedens interesse bør man også bemærke, at staten ligefrem efter opstillingen tjener penge på ordningen, medens udgifterne skubbes over på kommunerne.

Dernæst må man naturligvis sætte et stort spørgsmålstegn ved det nyttige og det rent produktive i de meget ofte konstruerede beskæftigelsesarbejder, som måske ellers kunne have været sparet. Tallene viser også beklageligt, at 45 pct. igen bliver ledige efter jobtilbudsperiodens udløb, og det vil sige, at hvis vi forlænger loven i 3 år, kan disse 45 pct. tage det helt roligt. De kan igen gå nogle år på fuld understøttelse, og så er de fortsat på et eller andet tidspunkt sikret en 9 måneders arbejdsperiode. For en del af os virker det ikke beroligende rent økonomisk set.